

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

De libera voce, & de exclamatione. Cap. XXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69050)

ubi quæ agenda sunt Christiano, docuerit, explicans Evangelium aut Epistolam, poterit dicere: Vtinam sceres, vtinam intelligeres, vtinam nouissima præuideres, vtinam tibi attenderes, vtinam Dei voces audires, & vnā, aut harum duas, quas dicimus optationes, poterit pluribus verbis explicare.

De libera voce, & de exclamatione.

Cap. XXXVIII.

LIBERAM vocem protulit Gregorius Nazianz. in laudibus Cæsarij, cum dixit: Meum munus est oratio, quam etiam fortasse posteritas exceptura est, nunquam inter morientem, nec eum, qui ex hac vita migravit, prorsus abire sinentem, verum in auribus animisque hominum, quem ornandum suscepit, semper conseruantem; eiusque, qui desideratur, imaginem expressius, quam in tabula proponentem. liberam interdum vocem proferre poterit Ecclesiasticus orator, raro tamen admodum, verbi causa: Quid potui facere, fratres, & non feci? nunquam per multum tempus à vobis discessi, vobis sanctissima sacramenta ministraui, verbum Dei explicauit; pauperibus, quantum potui, opem tuli; paterno vos omnes amore dilexi; pro quibus rebus, quas gratias mihi habetis, fratres? nihil profuit mea diligentia, obfuit potius quibusdam, qui me monentem ferre non possunt, & veluti phrenetici, animarum suarum medicum auersantur. Sed adhibenda est maxima cautio, ne hac figura nimium delectari videatur Ecclesiasticus orator. Exclamatione usus est Nazian. in Apologetico, cum dixit: Ad peccatum huiusque medicos & de pulsores, frontem aperte perfricamus.

III.

mus, nudo capite, vt est in prouerbio, in flagitium omne prorumpentes; ô insignem stuporem, aut si quo alio nomine aptiore, huiusmodi affectus appellari potest; quosq; vt præclare de nobis meritos, amore prosequi decebat. eos vt hostes vlciscimur. Idem in laudibus Heronis: Tandem à vesano & impio magistratu correptus, ô nobilem calamitatem, ô sacra tua vulnera, virgis quidem, egregio tuo corpore laceraris, sed ita tamen, vt non tuo supplicio, sed alterius cuiusdam supplijs, interesse videreris. Exclamabit interdum Ecclesiasticus orator, O tempora, ô mores, ô prauas cõsuetudines, ô peruersa hominum ingenia, ô miserum seculum, ô calamitosam rempu. Christianam. Adhibebit tamen modum in exclamationibus, illasq; post reprehensiones vitiorum, præsertim publicorum, collocabit; verbi causa, si oppida, aut ciuitates cum episcopis suis contendat, si non pareant sanctæ matri Ecclesiæ, si aliquo publico peccato sint contaminata: Sed suo loco adhibeantur nam importuna exclamationes, vt alio loco diximus, auctoritatem adimunt dicenti.

De Communicatione, Interrogatione, quæ premat, & de Ironia.

Cap. XXXIX.

COMMUNICATIONIS exemplum est in Actis Apostolorum, vbi legimus, Sitne magis hominibus obtemperandum, quàm Deo. ipsi iudicate. Gregorius Nazian. in oratione de moderatione seruanda in disputando: Vultis igitur, inquit, ipsi contentionis huiusce causam proferre, an mihi potiùs medici munere fungenti, eam exponendam, & emandandam relinquitis?

Elegan-